

יורה דעה, הלכות מילה, ב'א'

על-פי המאמר "לשמש שם אהל בהם והוא כחתן יצא מחפתו" וכו' (בסימן מט), עין שם כל המאמר היטב, כי הוא ענין עמק ונפלא מאד מאד:

יורה דעה, הלכות מילה, ב'ב'

והפלא, כי אור להביות הלב של איש הישראלי הוא בחינת אין סוף, כי אין סוף ואין תכלית לתשוקתו ומגדל האור שמתלהב לאין סוף. אי אפשר לבא להמדות, על-כן צריכין לצמצם האור עד שיהיה נעשה חלל בלב בבחינת ולבי חלל בקרבי ובתוך זה החלל שנעשה על-ידי הצמצום, בתוכו נתגליון פעולותיו ומדותיו הטובים ועל-ידי המדות טובים שנתגליון בתוך החלל שבלב, על-ידי-זה נתגלה שהוא מקבל על מלכות שמים שלמה. וכל זאת הוא בחינת בריאת העולם שהיה האור אין סוף וצמצום הוא יתברך, כביכול, את האור לצדדיו ונעשה חלל הפנוי. ובתוך זה החלל הפנוי נתגליון מדותיו והן הן העולמות. ועל-ידי-זה נתגלה מלכותו יתברך. וכל זאת נעשה אצל כל אחד מישראל כנ"ל. ועקר הבריאה היתה על-ידי החכמה, כמו שכתוב, כלם בחכמה וכו'. ועל-כן כשאדם חושב מחשבות טובות איך לעבד אותו יתברך. אזי הוא בחינת בריאת העולם שהיתה על-ידי חכמה שבלב ולהפך כשחושב מחשבות רעות. אזי מכניס כסילות וטפשות בלב, אזי הוא מטמטם החלל שבלב ושם הוא בחינת היצירה של כל העולמות

והמדות. וזה בחינת ערלת לב שפגמו, טפשות לכבון. כי הטפשות הוא קלקול הבריאה, כי נטמטם החלל שבלב ושם נתגלה כל הבריאה, דהינו כל העולמות והמדות ואזי המלכות בבחינת ד"ל, בחינת דלה ועניה, כי אין נתגלה מלכותו יתברך, כביכול, על-ידי קלקול הבריאה שפא על-ידי הטפשות שעל-ידי-זה אין נתגליו המדות ואזי אין נתגלה מלכותו יתברך חס ושלום, כי עקר התגלות מלכותו יתברך הוא על-ידי בחינת המדות והעולמות, אבל כשמכניס קדושה, דהינו חכמה, הינו מחשבות טובות לתוך הלב, אזי הוא בחינת בריאת העולם כנ"ל, בחינת התגלות המדות ואזי נתגלה מלכותו יתברך ואזי המלכות בבחינת ה' ואזי יש לשני בתים עליה, ביתא עלאה וביתא תתאה, בחינת מי זאת עולה מי עם זאת עולה וכו'. ועל-ידי-זה זוכין להתגלות אורייתא דעתיקא סתימאה שהוא בחינת ענג שבת וכו', עין שם כל זה הענין היטב והבן היטב כי עמק מאד מאד:

יורה דעה, הלכות מילה, ב'ג'

וזה בחינת מילה. שהוא בחינת התגלות המלכות, כי ברית הוא בחינת מלכות כידוע, ועקר המילה היא לגלות העטרה שהיא בחינת מלכות כידוע, כי הערלה היא חופה על הברית קדש. ועקר הערלה החופה על ברית קדש היא נמשכת מבחינת ערלת לב שהוא טפשות הלב, כי על-ידי הטפשות שבלב, שהיא בחינת קלקול הבריאה, שעל-ידי-זה נטמטם החלל שבלב ואין נתגליו פועלות ומדות טובות שהוא בחינת קלקול הבריאה כנ"ל, על-ידי-זה, כביכול, נתעלם ונתפסה בחינת המלכות, כי עקר התגלות המלכות הוא על-ידי בחינת הבריאה, הינו

על-ידי התגלות העולמות והמדות, אבל כשאין נתגלית המדות
 והעולמות על-ידי שמקלקל את הבריאה, חס ושלום, על-ידי הטפשות
 שבלב אזי אין נתגלה מלכותו יתברך ואזי נמשך חס ושלום, קלפה
 מבחינת ערלת לב וחופה על הברית קדש והיא בחינת הערלה דחפניא
 על ברית. שעל ידה נתפסה העטרה שעל הברית קדש שהוא בחינת
 מלכות, דהינו שנתפסה ונתעלם מלכותו, כביכול, ועל-כן אנו מזקין
 למול ולחתך את הערלה, ולפרע ולגלות העטרה כדי לבטל ולשבר
 הקלפה הזאת המכסית ואינה מנחת לגלות מלכותו יתברך, כדי
 שיתגלה מלכותו יתברך אשר בשביל זה נבראו כל העולמות. וזה
 התקון אנו צריכין לעשות דוקא, כי איתא במדרש (בראשית רבה
 פרשה יא) ששאלו המינין, אם המילה חביבה למה לא נתנה לאדם
 הראשון? ופרשו שם המפרשים, דהינו שהקשיא למה לא נברא האדם
 מהול? ומסיק המדרש שהטעם, כי כל מה שנברא בעולם צריך תקון;
 החטים צריכין לטחון וכי', אף האדם צריך תקון. ולכאורה עדין קשה
 ועליה אני דן ולמה יצאת זאת מלפניו יתברך לברא את האדם. וכמו כן
 כל הדברים מחסר תקון עד שנצטרך אנו לתקן הכל הלא בודאי הנה
 יכל לברא הכל בשלמות שלא יהיה מחסר שום תקון?! אך על-פי
 הנ"ל שאנו צריכין לחתך הערלה כדי לגלות מלכותו יתברך. וזה
 בהכרח שיהיה נעשה על ידינו דיקא, כי עקר הערלה נמשכת מבחינת
 ערלת לב טפשות הלב שעל-ידי-זה נתטמטם ונתקלקל חלל הלב שהוא
 בחינת חלל הפנוי ומשם נתהוו הקלפות שהם מעלימים מלכותו יתברך
 שהוא בחינת ערלה דחפניא על ברית ועקר ערלת הלב טפשות הלב
 נעשה על-ידי שבירת כלים שבא על-ידי רבוי אור כידוע ומשם

התהוות הקלפות שהם בחינת כסילות וטפשויות ואזי חזר האור לשרשו
לביחינת אין סוף. ואזי נשארו הכלים בלא חיות. ואזי נתמטם חלל
הלב וכו' פידוע ומוכן כל זה ליודעי חזן, ועל-ידי-זה, כפיכול, נתעלם
בחינת המלכות כנ"ל. וזה בחינת אכילת אדם הראשון מעץ הדעת טוב
ורע, שזה בחינת שהכניס טפשויות בלב, כי האכילה סועד את הלב, כי
פתא סעדא דלבא, וכשאוכלין בקדושה ובטהרה אזי מכניסין חכמה
ודעת בלב בבחינת ויאכל וישת ויטיב לבו (רות ג), וזה בחינת תקון
הבריאה ולהפוך כשאוכלין שלא בקדושה, מכל שכן דבר אסור חס
ושלום, אזי נכנס טפשויות בלב ונטמטם חלל הלב, כי החכמה שבלב
הוא כפי האכילה, כמובא בדברי רבנו ז"ל בכמה מקומות. ועל-כן אצל
אכילת דברים טמאים דיקא שם נאמר זה המקרא ונטמאתם בם ודרשו
רבותינו ז"ל אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמטם. כי האכילה שלא
בקדושה, כל שכן אכילת דברים טמאים חס ושלום הוא מטמטם החלל
שבלב, כי נכנס בו טפשויות בלב שהיא בחינת ערלת לב כנ"ל:
וזה בחינת אכילת עץ הדעת טוב ורע שפגם בו אדם הראשון שהיא
בחינת האכילה שעל ידו נפגם הדעת ואזי נכנס טפשויות בלב ומטמטם
החלל שבלב שהיא בחינת קלקול הבריאה שזה בחינת שבירת כלים
וכן איתא בכתבים שאדם הראשון על-ידי פגם אכילת עץ הדעת
על-ידי-זה חזר ונתהוה בחינת שבירת כלים וכנ"ל ועל-ידי שאכל מעץ
הדעת טוב ורע. ונמשך ערלת לב, כי נטמטם החלל שבלב שהיא
קלקול הבריאה פגם כל העולמות והמדות כנ"ל. על-ידי-זה נתעלם
מלכותו ותברך כנ"ל. ומזה נמשך ונשתלשל חס ושלום ערלה דחפאי
על ברית שחופה ומכסה ומעלים התגלות מלכותו ותברך כנ"ל. וזה

בְּחִינַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן מְשׁוּף בְּעֶרְלָתוֹ הֵיחָה (סְנֵהֲרִין לַח). כִּי עַל-יְדֵי עֶרְלַת לֵב כַּנִּי"ל. נִמְשָׁף עֶרְלַת בְּשָׂר, הֵינּוּ עֶרְלָה דְחִפְיָא עַל בְּרִית, כִּי נִתְעַלַּם מַלְכוּתוֹ יִתְבַּרַךְ כְּבִיכּוֹל. עַל-יְדֵי קְלָקוּל הַבְּרִיאָה שְׁנַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַטְּפָאוֹת שֶׁבְּלֵב כַּנִּי"ל. וְכָל זֶה נִמְשָׁף מִבְּחִינַת רַבּוּי אֹר שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְהַוֶּה שְׁבִירַת כְּלִים שְׁמִשָּׁם הַתְּהוּוֹת הַקְּלָפוֹת הַנִּמְשָׁכִין מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע כִּי כְּשֶׁבָרָא ה' יִתְבַּרַךְ אֶת הָעוֹלָמוֹת וְאִז צִמְצַם אֶת הָאֹר וְכוּ' כַּנִּי"ל, כְּמַבְאָר כָּל זֶה בְּדַבְּרֵי רַבּוּנוֹ ז"ל הֵרִינִי כִפְרַת מִשְׁכְּבוֹ (סִימָן סד) וְאִזִּי לֹא הָיוּ הַכְּלִים יְכוּלִין לְקַבֵּל אֶת הָאֹר וְאִז הֵיחָה בְּחִינַת שְׁבִירַת כְּלִים שְׁמִשָּׁם אַחֲזִיזַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע שְׁמִשָּׁם אַחֲזִיזַת הַקְּלָפוֹת. וְעַקֵּר הַתְּקוּן שֶׁל שְׁבִירַת כְּלִים הוּא עַל-יְדֵי הָאָדָם כְּשִׁזְזָה לְתַקֵּן מֵעֲשִׂיו שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מִתְקַנֵּן בְּחִינַת שְׁבִירַת כְּלִים וְעַל-יְדֵי שְׁאֵכַל אָדָם הָרֵאשׁוֹן מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע עַל-יְדֵי-זֶה חֲטָא וּפָגַם וְקִלְקַל אֶת הַחֲלָל שֶׁבְּלֵב וּפָגַם בְּבְחִינַת הַכְּלִים וְהַמְדוּת הַנַּעֲשִׂים בְּהַחֲלָל שֶׁבְּלֵב שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲלָל הַפְּנוּי כִּידוּעַ וְעַל-כֵּן נִתְקַלְקְלוּ הַכְּלִים וְהַמְדוּת, כְּבִיכּוֹל, וְלֹא יָכְלוּ לְקַבֵּל אֶת הָאֹר עַל-יְדֵי שְׁנַפְגָּמוֹ. וְעַל-יְדֵי-זֶה חֲזַר וְחִדַּשׁ בְּחִינַת שְׁבִירַת כְּלִים עַל-יְדֵי חֲטָאוֹ, כְּמוֹבָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁף בְּחִינַת עֶרְלָה דְחִפְיָא עַל בְּרִית, בְּחִינַת הַתְּעַלְמוֹת מַלְכוּתוֹ יִתְבַּרַךְ כַּנִּי"ל: נִמְצָא, שֶׁעַקֵּר הָעֶרְלָה הַחוּפָה עַל הַבְּרִית הַנִּמְשָׁכַת מִבְּחִינַת עֶרְלַת לֵב הִיא בָּאָה עַל-יְדֵי בְּחִינַת רַבּוּי אֹר שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה שְׁבִירַת כְּלִים כַּנִּי"ל. וְעַקֵּר רַבּוּי הָאֹר הֵיחָה מִחֲמַת שְׁבִישְׁעַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם לֹא הֵיחָה בְּחִינַת אֲתַעְרוּתָא דְלַתְמָא. וְעַל-כֵּן לֹא הֵיחָה בְּאֶפְשָׁר שְׂיֵהִיו נַעֲשִׂין כְּלִים גְּמוּרִים לְקַבֵּל הָאֹר בְּמַדָּה, כִּי עַקֵּר הַתְּהוּוֹת הַכְּלִים לְקַבֵּל הָאֹר בְּמַדָּה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַתְּחַתּוּנִים דִּיקָא, עַל-יְדֵי בְּחִינַת אֲתַעְרוּתָא דְלַתְמָא

ומאחר שלא הנה בשעת בריאת העולם את ערוותא דלמתא על-ידי-זה
 לא היו יכולים להתהוות כלים גמורים. ועל-כן הנה בחינת שביבת
 כלים על-ידי רבוי האור, כי לא היו הכלים יכולים לקבל האור מאחר
 שלא היו כלים גמורים. מחמת שלא הנה את ערוותא דלמתא, כי עדן
 לא הנה שום עולם ושום בני אדם שיקבלו מלכותו שעל-ידי-זה יהיו
 נעשה כלים לקבל האור במדה כנ"ל. ועל-ידי-זה הנה בחינת שביבת
 כלים ומזה נתהנה בחינת פגם העין הדעת וכו', ועל-ידי-זה נמשך
 ערלת לב ומשם נמשך ערלת בשר שנתעלם מלכותו יתברך, כביכול,
 על-ידי ערלה דחפאי על ברית כנ"ל. ועל-כן אי אפשר לתקן זאת
 להכניע ולבטל הערלה דחפאי על ברית כי אם על ידינו דיקא. ועל-כן
 האדם צריך תקון כמו שאיתא במדרש הנ"ל. כי אי אפשר שיתקן כי
 אם על ידינו על-ידי בחינת את ערוותא דלמתא, כי אי אפשר שיהיה
 נברא מהול מן השמים, דהינו שיהיה בחינת התגלות העטרה שיהיא
 בחינת התגלות המלכות מן השמים, כי עקר התגלות המלכות הוא רק
 על-ידי התעוררות הפתונים שעל ידם נעשין כלים לקבל האור
 בהדרגה ובמדה שעל-ידי-זה נתגלה מלכותו יתברך כנ"ל. אבל
 מלמעלה לבד אי אפשר, כביכול, לגלות מלכותו יתברך, כי יהיה
 בבחינת רבוי אור מאחר שאין כלים שלמים, כי עקר התהוות הכלים
 שעל ידם מקבלים האור במדה שעל-ידי-זה נתגלה מלכותו יתברך הוא
 רק על-ידי את ערוותא דלמתא כנ"ל. ועל-כן בהכרח שיברא האדם ערל
 שזה רמז שבתחלת בריאתו אז ערלה חפאי על הברית, כי אז עדן
 נתעלם בחינת המלכות, כביכול, שזה נמשך מבחינת רבוי אור שעל
 ידה הנה שביבת כלים שמשם נמשכה הערלה מחמת שלא היו כלים

לקבל האור מאחר שלא היה אתערוותא דלתמא. ואחר כך אנו זיקא
מלין אותו, כי כשאנו מתקנין אותו אזי נתמקן על ידה בחינת
אתערוותא דלתמא שעל-ידי-זה נעשין פלים לקבל האור במדה
שעל-ידי-זה נתגלה מלכותו יתברך. ועל-כן יש לנו פח למולו, דהינו
לחתך ולשבר הערלה דחפאי על ברית ולגלות העטרה שהיא בחינת
התגלות המלכות כפ"ל. ועל-ידי-זה נשחיתכין ערלת בשר, דהינו
הערלה דחפאי על ברית. שעל-ידי-זה נתגלה מלכותו יתברך כפ"ל,
על-ידי-זה ממילא נמול ערלת הלב, טפשות הלב, כי עקר פגם הדעת,
דהינו הטפשות שבלב היה על-ידי בחינת רבוי אור וכו' כפ"ל. על-ידי
שלא היה עדין בחינת אתערוותא דלתמא, כי לא היה עדין שום עולם
ושום בני אדם שיקבלו על מלכותו. ועל-ידי-זה היה שבירת פלים
ומשם נתהנה ערלת הלב, טפשות הלב. ומזה נמשכה הערלה כפ"ל.
ועל-כן עכשו אנו מתחילין ממטה למעלה, כי בתחלה היה להפך, כי
בתחלה צמצם את האור, כביכול, ונתגלין מדותיו בתוך הסלל וכו'
ועל-ידי-זה נתגלה מלכותו יתברך, כי לא היה אפשר בענין אחר, כי
לא היה עדין שום עולם כפ"ל, ומחמת זה היה בחינת רבוי אור וכו'
כפ"ל. ועכשו אנו עושין להפך ממטה למעלה, כי בתחלה אנו מגלין
מלכותו יתברך. וזה בחינת המילה שגלין וחיתכין הערלה דחפאי על
ברית ומגלין העטרה שהיא בחינת התגלות המלכות כפ"ל. ואזי כשאנו
מגלין מלכותו יתברך ומקבלין עלינו על מלכותו יתברך. על-ידי-זה
יש לנו פח לעשות פלים לקבל האור בהדרגה ובמדה שעל-ידי-זה
נתגלה מלכותו יתברך יותר ויותר. ועל-ידי-זה שיש לנו זה הפח עכשו
על-ידי בחינת אתערוותא דלתמא לצמצם את האור לקבלו במדה כפ"ל,

על-ידי-זוה ממיילא נמול ערלת לב, טמטום הלב שְׁנַמְשֵׁךְ על-ידי בְּחִינַת רבוי אור על-ידי שְׁלֵא הָיוּ כְּלִים לְקַבֵּל הָאֹר עַל-ידי שְׁלֵא הָיָה אֶתְעָרוּתָא דְלִתְמָא, כִּי עֲכָשׁוּ יֵשׁ לָנוּ כַּח לַעֲשׂוֹת כְּלִים עַל-ידי בְּחִינַת אֶתְעָרוּתָא דְלִתְמָא עַל-ידי שְׁכַבְר קַבְלָנוּ עָלֵינוּ עַל מְלָכוּתוֹ בְּדָרְךְ כָּלָל. שְׁזָה בְּחִינַת הַמִּילָה כַּנ"ל:

יורה דעה, הלכות מילה, ב'ד'

נמצא, שְׁעַל-ידי הַמִּילָה נמול ערלת לב וערלת בְּשָׂר, כִּי שְׁנִיָּהֶם בְּחִינָה אַחַת כַּנ"ל, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזָה כַּנ"ל, כִּי עַל-ידי ערלת לב שְׁנִתְקַלְקַל הַבְּרִיאָה בְּחִינַת כָּלֵל הַמַּדּוֹת שְׁבַחְלָל הַלֵּב, עַל-ידי-זוה נְתַעֲלַם בְּחִינַת הַמְּלָכוּת כַּנ"ל, שְׁזָה בְּחִינַת ערלת בְּשָׂר כַּנ"ל. וְעַל-ידי שְׁנַמְשֵׁךְ ערלת בְּשָׂר נמול ערלת לב כַּנ"ל. כִּי עַל-ידי שְׁאָנוּ מַגְלִין מְלָכוּתוֹ יִתְבַּרְךְ, עַל-ידי-זוה נַעֲשֶׂה אֶתְעָרוּתָא דְלִתְמָא וְנַעֲשִׂין כְּלִים לְקַבֵּל הָאֹר וְאִזִּי נמול ערלת לב כַּנ"ל, כִּי שְׁנִיָּהֶם בְּחִינָה אַחַת, כִּי עָקַר הַדַּעַת וְהַחֲכָמָה שְׁבַלֵּב הוּא כְּפִי תְקוּן הַבְּרִית שֶׁהוּא בְּחִינַת מִילָה שְׁמַכְנִיעִין ערלה דַּחְפָּא עַל בְּרִית, הִינוּ שְׁמַכְנִיעִין וּמַתְקִינִין פָּגַם הַבְּרִית וְכַנ"ל:

יורה דעה, הלכות מילה, ב'ה'

זוה בְּחִינַת מִילָה וּפְרִיעָה שְׁהֵם כְּנֻגָד שְׁתֵּי הַבְּחִינּוֹת הַנ"ל, בְּחִינַת ערלת לב וערלת בְּשָׂר, כִּי מִילָה הִיא בְּחִינַת ערלת בְּשָׂר, כִּי הָעֶרְלָה הִיא בְּחִינַת קִלְפָה הַטְּמָאָה לְגַמְרֵי בְּחִינַת מְלָכוּת הַרְשָׁעָה שֶׁהִיא כְּנֻגָד מְלָכוּת דְקַדְשָׁה. וּפְרִיעָה זֶה בְּחִינַת נְגִיה כִּידוּעַ שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע,

וְהוּא נֶאֱחָזֵת בְּהֵלֵב בְּבַחֲיֵינֵת לְבֵי סְחָרְחָר, בְּבַחֲיֵינֵת סְחָר סְחָר, בְּבַחֲיֵינֵת
 וְנִגַּה לּוֹ סְבִיב, כַּמְבֹאֵר כֹּל זֶה בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל הֲרִינִי כַּפְרֵת מִשְׁכָּבוֹ,
 הֵינּוּ שְׂהִיָּא בְּבַחֲיֵינֵת עָרְלֵת לֵב הַנְּמַשְׁדֵּי מִבְּבַחֲיֵינֵת רַבּוּי אִוּר שְׂמִשְׁם נְמַשְׁדֵּי
 בְּבַחֲיֵינֵת עֵץ הַדְּעַת כַּנ"ל. וְעַל-כֵּן יֵשׁ כַּח לְתַקְנָה וּלְבִרְרָה, כִּי כְּשִׁזְזוּכִין
 אַחַר כֶּף לְתַמְקוֹן מִעֲשָׂיו וְלַעֲשׂוֹת כְּלִים גְּמוּרִים דִּקְדָּשָׁה כְּרָאוּי.
 שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְתַקְנִים בְּבַחֲיֵינֵת שְׂבִירַת כְּלִים אִזִּי מַעְלִין הַטּוֹב מִקְלָפָה זֹו
 וְאִזִּי נִכְלָלֵת בִּקְדָּשָׁה כִּידוּעַ. וְזֶה בְּבַחֲיֵינֵת פְּרִיעָה שְׂאִין חוֹתְכִין אוֹתוֹ הָעוֹר
 כְּלָל רַק קוֹרְעִין אוֹתוֹ וּמַגְלִין הָעֶטְרָה וְהָעוֹר נִשְׂאָר אֲצֵל הַבְּרִית קֹדֶשׁ,
 כִּי כְּשִׁקוֹרְעִין אוֹתָהּ וּמִשְׁבְּרִין אוֹתָהּ וּמַגְלִין הָעֶטְרָה, דִּהֵינּוּ שְׂמַגְלִין
 מִלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ אִזִּי נִכְלָלֵת בִּקְדָּשָׁה וְכַנ"ל. אֲבָל הַקְּלָפָה הַשְּׂנֵיָה, דִּהֵינּוּ
 הָעָרְלָה הוּא רַע לְגַמְרֵי וְצָרִיכִין לְהַכְנִיעָהּ וּלְחַתְּכָהּ לְגַמְרֵי, כִּי אִינָהּ
 נִכְלָלֵת בִּקְדָּשָׁה כִּידוּעַ. נְמַצָּא, שְׁעַל-יְדֵי חַתּוּף הָעָרְלָה וּפְרִיעָה,
 עַל-יְדֵי-זֶה נִמּוּל עָרְלֵת בְּשָׂר וְעָרְלֵת לֵב, אֲבָל שְׂמֵי הַקְּלָפוֹת הַנ"ל
 שְׂנֵיָהֶם יַחַד הֵם חוֹפִין עַל הַבְּרִית קֹדֶשׁ, כִּי עַקֵּר הַתְּהוּוֹתָם הוּא רַק
 לְמַטָּה אֲצֵל הַבְּרִית קֹדֶשׁ וְרוֹצִים לְהַעֲלִים מִלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ חַס וְשְׁלוֹם, כִּי
 אֶף-עַל-פִּי שְׂהַפְרִיעָה הִיא בְּבַחֲיֵינֵת עָרְלֵת לֵב, אֶף-עַל-פִּי-כֵן שָׂם אִין לָהֶם
 שׁוּם הַתְּגָלוֹת רַק הֵם מִשְׁתַּלְּשָׁלִים וְנִתְהוּוּם לְמַטָּה לְהַעֲלִים בְּבַחֲיֵינֵת
 הַמְּלָכוֹת חַס וְשְׁלוֹם, וְעַל-כֵּן הָעַקֵּר לְתַמְקוֹן הַבְּרִית קֹדֶשׁ שְׂזֵה בְּבַחֲיֵינֵת
 מִצָּנוֹת מִיָּלָה, דִּהֵינּוּ לְחַתּוּף הָעָרְלָה וּלְגָלוֹת הַפְּרִיעָה כְּדִי לְבַטֵּל וּלְהַכְנִיעַ
 שְׂמֵי הַקְּלָפוֹת הַנ"ל בְּבַחֲיֵינֵת עָרְלֵת בְּשָׂר וְעָרְלֵת לֵב שְׂשְׂנֵיָהֶם חוֹפִין עַל
 הַבְּרִית קֹדֶשׁ כַּנ"ל וְעַל-יְדֵי הַמִּיָּלָה וּפְרִיעָה שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְגָּלָה הַמְּלָכוֹת
 וְנִמּוּל עָרְלֵת לֵב. עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ עֲלֶיהָ לְשְׂנֵי הַבְּתִיִּם, בֵּיתָא עֲלָאָה וּבֵיתָא
 תַּתָּאָה, בְּבַחֲיֵינֵת מִי זֹאת עוֹלָה וְכוּ' כַּנ"ל. כִּי בֵּיתָא עֲלָאָה הִיא בְּבַחֲיֵינֵת אִוּר

הלב שֶׁהוּא בְּחִינַת בִּינָה לְבָא, שֶׁהוּא בְּחִינַת בֵּיתָא עֲלָאָה. וּבֵיתָא סְתָאָה הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת וְעַל-יָדֵי שְׁנַמּוּל עֲרַלְת בְּשָׂר וְעֲרַלְת לֵב, עַל-יָדֵי-זֶה יֵשׁ לְשִׁנְיָהֶם עֲלֵיָהּ. בְּחִינַת מִי עִם זֹאת עוֹלָה, כַּמְבֹאֵר בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל הַרִינִי כַּפָּרַת מִשְׁכָּבוּ בַּמָּאֲמָר הַנַּ"ל, עֵינֵי שָׁם וְהִבֵּן הֵיטֵב:

יורה דעה, הלכות מילה, ב'ו'

וְזֶה בְּחִינַת מִילָה בְּשְׁמִינֵי, כִּי שְׁמִינֵי הוּא בְּחִינַת בִּינָה לְבָא כְּפִדוּעַ, כִּי עֶקֶר הַתְּקוּן הוּא עַל-יָדֵי שְׁנַתְּגִלָּה אֹרֶךְ הַלֵּב שְׁמִשָּׁם עֶקֶר הַתְּגִלּוֹת הַמַּלְכוּת כַּנַּ"ל:

יורה דעה, הלכות מילה, ב'ז'

וְזֶה בְּחִינַת הַשְּׁמָחָה שֶׁל מְצֻנָת מִילָה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, כֹּל מְצֻנָה שֶׁקָּבְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁמָחָה וְכוּ'. כִּי שָׁם מְקוּם הַשְּׁמָחָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים ד), נָתַתָּ שְׁמָחָה בְּלִבֵּי:

יורה דעה, הלכות מילה, ב'ח'

וְזֶה בְּחִינַת מַה שְּׁאִיתָא בְּתַקּוּנֵי מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשְּׁמִימָה'. רֵאשֵׁי תְּבוּת, מִילָה וְסוּפֵי תְּבוּת הוּיָהּ. 'מִי יַעֲלֶה' דִּיקָא, כִּי מְצֻנָת מִילָה הִיא בְּבְחִינַת עֲלִיָּה מִתְּתָא לְעֲלָא, כִּי הוּא בְּבְחִינַת אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא אֲשֶׁר מִחֲמַת זֶה אָנוּ דִּיקָא צְרִיכִין לְתַקְּנוּ וּלְמוּלוּ. וְעַל-כֵּן מְלִין עֲרַלְת בְּשָׂר דִּיקָא, כִּי אָנוּ רוֹצִין מְקוּדָם לְקַבֵּל עַל מַלְכוּתוֹ וּלְגַלּוֹת מַלְכוּתוֹ בְּעוֹלָם וְאַחַר כֹּךְ לְקַבֵּל הָאֹר עַל-יָדֵי הַפְּלִים וְכוּ' כַּנַּ"ל. נְמַצָּא, שְׁאָנוּ עוֹלִין מִמַּטָּה לְמַעֲלָה.

ועל-כן הוא בחינת מי יעלה לנו השמימה כנ"ל. ועל-כן בראשי תבות מילה ובסופי תבות הויה, כי מתחלה אנו צריכין למוול ולחתך ולשבר הערלה דחפאי על ברית, הינו לתקן הברית קדש. ואחר כך נתגלה אור העליון על-ידי הפלים הנעשין על-ידי אתערותא דלתמא שעל-ידי-זה נתגליון כל המדות וכל העולמות. וזה בחינת שם הויה ברוך הוא, שהוא בחינת אורו העליון יתברך שמתיה את כל העולמות שהוא כלל כל המדות, שכל זה זוכין על-ידי מצנת מילה, על-ידי בחינת תקון הברית וכן"ל. כי בתחלה צריכין להכניע ולשבר הערלה ולתקן הברית קדש ולגלות מלכותו יתברך ואחר כך זוכין לקבל האור במדה בבחינת עולם התקון שהוא בחינת שם הויה. ועל-כן בראשי תבות מילה ובסופי תבות הויה וכן"ל וקבן. כי עקר התקון בחינת עולם התקון הוא על-ידי תקון הברית פי'דוע:

יורה דעה, הלכות מילה, ב'ט'

ועל-כן הפריעה בהצפרנים, כי הפריעה היא בחינת נגה. ונגה הוא בחינת עין הדעת שתקונו הנה על-ידי בחינת כתנות עור שהוא בחינת צפרנים, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, חלקים פצפרן וכו'. ועל-כן פורעין בצפרנים:

יורה דעה, הלכות מילה, ב'י'

וזה בחינת הסעדה שעושין כשיש ברית מילה, כי עכשו התרה האכילה ועכשו היא מצוה גדולה לאכל, כי עקר הפגם בחינת ערלה דחפאי על

בְּרִית גִּמְּשׁוֹף מִבְּחִינַת עֶרְלַת לֵב שֶׁנֶּעֱשֶׂה עַל-יְדֵי אֲכִילַת אָדָם הָרָאשׁוֹן
 מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע. שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִפְגָּם הַלֵּב וְנִמְשָׁף טַפְשׁוֹת אֶל הַלֵּב,
 כִּי הָאֲכִילָה סוֹעֵד הַלֵּב וְכַפִּי הָאֲכִילָה כֵּן הוּא הַלֵּב כַּנֶּ"ל. וְכַמְבָּאָר בְּדַבְּרֵי
 רַבְּנּוּ ז"ל הֵרִינִי כִּפְּרַת מִשְׁכָּבוֹ בְּמָקוֹם אַחֵר. וְעַל-כֵּן עֲכָשׁוּ שְׁמַלְיוֹן עֶרְלַת
 בְּשָׂר וְעֶרְלַת לֵב וּמִתְקַנֵּין פָּגָם עֵץ הַדַּעַת, עַל-כֵּן עֲכָשׁוּ מִצְוַה לֶאֱכֹל, כִּי
 עֲכָשׁוּ הָאֲכִילָה הִיא אֲכִילָה דְקַדְוָשָׁה שְׁעַל יְדֵהּ מִמְּשִׁיכִין חֲכָמָה אֶל הַלֵּב
 שֶׁהוּא תִּקּוּן הַבְּרִיאָה בְּבְחִינַת וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתֶּה וַיִּיטֵב לִבּוֹ כַּנֶּ"ל. כִּי עַקֵּר
 אֲכִילָה דְקַדְוָשָׁה הוּא כְּפִי תִּקּוּן הַבְּרִית, בְּחִינַת צַדִּיק אֲכַל לְשֹׁבַע נִפְשׁוֹ,
 וְצַדִּיק הוּא מֵאֵן דְּנִטִּיר בְּרִית קַדִּישָׁא. וְעַל-כֵּן עֲכָשׁוּ שְׁמַלְיוֹן הַבְּרִית
 עַל-יְדֵי הַמִּילָה עַל-כֵּן מִצְוַה לֶאֱכֹל, כִּי עַל-יְדֵי הָאֲכִילָה דְקַדְוָשָׁה סוֹעֵדִין
 אֶת הַלֵּב וּמְחַיֵּין אוֹתוֹ, כִּי עַל-יְדֵי אֲכִילָה דְקַדְוָשָׁה נִמְשָׁף חֲכָמָה וְדַעַת, כִּי
 הַמַּחַס הוּא כְּפִי הָאֲכִילָה, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל הֵרִינִי כִּפְּרַת מִשְׁכָּבוֹ.
 וְהַחֲכָמָה הוּא מְחַיֶּה אֶת הַלֵּב, הֵינּוּ כִּי הַחֲכָמָה הוּא עַקֵּר הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל
 הָעוֹלָמוֹת וְהַמַּדּוֹת שֶׁנִּתְגַּלִּין בְּחִלָּל שֶׁבֶלֶב כַּנֶּ"ל וְהֵבִן. וְעַל-כֵּן עֲכָשׁוּ
 כְּשִׁישׁ תִּקּוּן הַבְּרִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִצְוַת מִילָה, עֲכָשׁוּ הוּא מִצְוַה לֶאֱכֹל
 כַּנֶּ"ל. כִּי הָאֲכִילָה שֶׁל סְעֻדַת בְּרִית מִילָה הִיא בְּבְחִינַת אֲכִילַת שֶׁבֶת וַיּוֹם
 טוֹב שֶׁהֵם קְרוּיִים אוֹת, בְּחִינַת תִּקּוּן הַבְּרִית. וְעַל-כֵּן אֵז מִצְוַה לֶאֱכֹל
 סְעֻדַת שֶׁבֶת וַיּוֹם טוֹב. וְזֶהוּ בְּחִינַת סְעֻדַת בְּרִית מִילָה כַּנֶּ"ל:

יורה דעה, הלכות מילה, ב'י"א

ם הַסִּפִּין שֶׁל מִילָה הוּא בְּחִינַת חֶרֶב נִקְמַת נִקְמַת בְּרִית, בְּחִינַת תְּכַלֵּת
 דְּאֲכִילֵי כֹלָא וְשִׁצִי כֹלָא. אֲבָל יִשְׂרָאֵל הַדְּבָקִים בֵּה' מְקַבְּלִין חַיּוּתָם מִשָּׁם
 וְכַמְבָּאָר כָּל זֶה הֵיטֵב בַּמֶּאֱמָר הַנֶּ"ל. כִּי עַל-יְדֵי הַסִּפִּין שֶׁל מִילָה חוֹתְכִין

ומשברין ומבטלין הערלה בבחינת חרב נקמת נקם ברית. שםכלין
 ומשברין כל הקלפות החופין על הברית קדש בבחינת תכלת דאכלי
 פלא ושצי פלא וכו' פנ"ל. אבל ישראל הדבקים בה' מקבלי חיות
 ממנה בבחינת ואתם הדבקים בה' אלגיכם חיים וכו'. כי התינוק הנמול
 מקבל חיות מהספין של מילה. בבחינת בןמיוח חיי וכו', כי עקר החיות
 הוא החכמה, כמו שכתוב (קהלת ז), החכמה תחיה וכנ"ל. ועקר
 החכמה שיהא החיות אין יכולין לקבל כי אם על-ידי תקון הברית
 שיהא בחינת מצות מילה. נמצא, שעל-ידי הספין של מילה, שיהא
 בחינת מלכות, בחינת חרב נוקמת וכו', בחינת תכלת וכו', על-ידי-זה
 מכלין ומשברין הערלה בבחינת דאכלי פלא ושצי פלא. וזה הנמול
 מקבל חיות משם בבחינת בןמיוח חיי, בבחינת החכמה תחיה. וזה
 בחינת ואתם הדבקים בה' אלגיכם חיים פלגם היום פנ"ל. ברוך ה'
 לעולם, אמן ואמן:

יורה דעה, הלכות מילה, ב':י"ב

ועל-כן מילה דוחה שבת, כי על-ידי המילה, על-ידי שנתגלה מלכותו
 ותברך, על-ידי-זה זוכין לאוריתא דעתיקא סתימאה שיהא בחינת ענג
 שבת, כמו שכתבאר במאמר הנ"ל. ועל-כן הוא דוחה שבת, כי בשבת
 אסור לעשות שום מלאכה של חל, כי כל המלאכות של חל פלגם הם
 בחינת שמאל ושם אחיזת הכסילות בבחינת לב כסיל לשמאלו, כי
 המלאכות של חל הם בחינת שטו העם ולקטו בשטותא, דהינו מה
 שרוזפין ויגעין בל"ט מלאכות בשביל פרנסה ועשירות שנה בחינת
 שטו בשטותא. וזה בחינת לב כסיל לשמאלו (קהלת י). כי הפרנסה

וְהַעֲשִׂירוֹת נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת שְׂמַאל, בְּבַחֲיַנַת בְּשִׂמְאֵלָה עֹשֶׁר וְכָבוֹד
 (מִשְׁלֵי ג). וְעַל-כֵּן בְּשַׁבַּת הִיא נִיחָא וְאָסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם עוֹבְדָא דְחַל,
 כִּי בְּשַׁבַּת מִתְגַּלְיָא אוֹרְיָתָא דְעֵתִיקָא וְלִית שְׂמַאל וְלִית עֹשֶׁר תַּמָּן,
 כַּמְבֹאָר בַּמֶּאמָר הַזֶּה ל', עֵינֵי שָׁם. וְעַל-כֵּן אָסוּר בְּשַׁבַּת לְאַתְעָרָא עוֹבְדִין
 דְחַל. שְׁכַלְמֵם הֵם בְּשִׁבְיֵיל פְּרִנְסָה וְעֵשִׂירוֹת, שְׁזָה בְּחִינַת שְׂמַאל שְׁמִשָּׁם
 נִמְשָׁכִין הַל"ט מְלָאכּוֹת כַּפ"ל. וְעַל-כֵּן מִיְלָה דְזוּחָה שַׁבַּת, כִּי הַמְּלָאכָה
 שְׁעוֹשִׂין בְּשִׁבְיֵיל הַמִּיְלָה הִיא בְּשִׁבְיֵיל לְגַלוּת מְלָכוּתוֹ יְתִבְרֵךְ אֲשֶׁר אֵי
 אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְעֻנְג שַׁבַּת כִּי אִם עַל-יְדֵי-זָה כַּפ"ל. וְעַל-כֵּן צְוִינָה הַתּוֹרָה
 לְמוֹל בְּשַׁבַּת, כִּי, אֲדַרְבָּה, זֹאת הַמְּלָאכָה שֶׁל מִיְלָה הִיא דִּיקָא בְּשִׁבְיֵיל
 בְּחִינַת עֻנְג שַׁבַּת וְשֶׁהוּא הַתְּגַלּוּת אוֹרְיָתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה, אֲשֶׁר אֵי
 אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזָה כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁמִירַת הַבְּרִית, עַל-יְדֵי בְּחִינַת מְצוֹת
 מִיְלָה כַּפ"ל ל':

יורה דעה, הלכות מילה, ב' י"ג

וְעַל-כֵּן מְצוֹת מִיְלָה הִיא כָּלֵל כָּל הַתּוֹרָה. וְהִיא מְצוֹנָה רֵאשׁוֹנָה שְׁנַצְטוּנָה
 בָּהּ אַבְרָהָם, כִּי כָּלֵל כָּל הַתּוֹרָה תְּלוּי בָּזָה, כִּי כָּלֵל הַתּוֹרָה הִיא כָּלֵל
 הַמִּדּוֹת שְׁכַלְמֵם אֵין נִתְגַּלִּין כִּי אִם עַל-יְדֵי מְצוֹת מִיְלָה וְשֶׁהִיא הַתְּגַלּוּת
 מְלָכוּתוֹ יְתִבְרֵךְ. אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זָה זוֹכִין לַעֲשׂוֹת כָּלֵם לְקַבֵּל הָאוּר בְּמִדָּה
 לְגַלוּת מִדּוֹת טוֹבוֹת הַנִּתְגַּלִּין בְּחִלָּל שְׁבֵלֵב, שְׁהֵם כָּלֵל כָּל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
 כָּל זֶה הוּא רַק עַל-יְדֵי מִיְלָה, עַל-יְדֵי שְׁמִשְׁבָּרִין הָעֵרְלָה דְחַפְיָא עַל
 הַבְּרִית, שְׁזָהוּ בְּחִינַת תְּקוּן הַבְּרִית וְכַפ"ל. וְזָה בְּחִינַת זָה הַשַּׁעַר לַה'
 צְדִיקִים יָבִאוּ בּוֹ (תְּהִלִּים קיח). כִּי מְצוֹת מִיְלָה בְּחִינַת תְּקוּן הַבְּרִית הוּא
 הַשַּׁעַר לַה'. אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זָה נִתְגַּלִּין כָּל הַפְּעֻלוֹת וְהַמִּדּוֹת הַטּוֹבוֹת, שְׁהֵם

כָּלֵל כָּל הַתּוֹרָה, כָּלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכַנּוּ"ל. אֲשֶׁר־י הַזּוֹכָה לְשִׁמְיַרַת
הַבְּרִית וְשֶׁהוּא כָּלֵל כָּל הַתּוֹרָה: